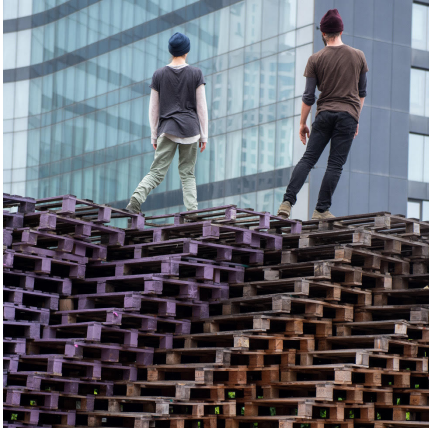

İlgin Seymen, “Yeşil Alan”

7x4m,
Moloz üzeri yeşil boya,
2022

Tüketim alanında şekillenen yaşam tarzlarına ironik ve eleştirel bir yaklaşım sunmak İlgin Seymen'in sanatsal pratiğinin yöntemini oluşturuyor. İnsanların yaşam kalitelerini artırmak için kurulan sistemlerin doğal yıkıma sebep olmasıyla beraber, bu gezegende hayatta kalmak için doğaya ihtiyaç duymamız henüz içinden çıkmadığımız bir paradoks. Moloz alanı yeşile boyamak ironik olmakla beraber bu paradoksu göstermeyi hedefleyen bir eylem. Müze Gazhane'de sergileyeceği yerleştirmede de sanatçı doğal-sentetik ayrımını ve yarattığı yanılsamaları sorgulamaya açıyor.

Umut Sevgül, Metehan Kayan, “Dikine”

Performans, 4 saat, 4-5 Haziran Saat: 14:00
2022

“Çevriminde kendini kaybettiysen, zayıfında bulursun. Boşluğun temasına ulaştıysan da başka bir şeye ihtiyacın yoktur. Beraberliğin getirdiği birlik değil; yokluğun var oluşu - yok oluş birleştirir bizi.”

Umut Sevgül ve Metehan Kayan manifestolarından hareketle süreksizlik, yersizlik, göçerlik ve çevrim kavramlarına odaklanıyor. İki düzlem ve bir boyut üzerinden bedene koşulan fiziksel problemlere denklem arayışını sürdürür ve mimari önermeler tasarlar. Denklemin değişkenleri ve hareketin süreksizliği çevrimin sürdürülebilir olmasını sağlar. Bir adım diğerini takip eder ve yollar kesişir. İhtiyaçlara yakın olmak için hareketin kısıtlanması ya da göçer olmak.

Murat Fesih Avcıbaşı, “Kapı”

Değişken boyutlar,
Bulutlu kapılar,
2022

İşsel ve kentsel dönüşümü kapı metaforuyla ele alan bu işte sanatçı atık, kullanılmış ve çürümeye bırakılmış kapıların değerlendirilip bir sanat nesnesine dönüşmesini amaçlıyor. Gazhane'nin tarihine ve bir kültür mekânı olarak yeniden faaliyete geçirilmesine atıfta bulunurken, aynı zamanda ileri dönüşüm ile gerçekleştirilecek gerek ekolojik gerekse de kültürel potansiyellerin altını çiziyor. Sadece bir kapının açılabilir olacağı bu yerleştirmede, ziyaretçi tüm kapıları deneyerek performatif bir sürecin de parçası olacak.

Bilal Yılmaz “Dirt”

Yazı ve Işık Yerleştirmesi,
2022

“Dirt”, sanatçının zanaat üzerine yaptığı uzun soluklu saha araştırmasının çıktılarından biri olan, kir ve emek arasındaki ilişkiye değinen, zanaatın ve el emeğinin toplumsal farkındalığı üzerine tasarlanmış bir yazı ve ışık yerleştirmesidir. Yerleştirme, kir ve emek arasında estetik bir bağ kurarak el emeğinin ve zanaatın toplumsal algısına değer katmaya çalışır. Daha önce 15. İstanbul Bienali'nde sergilenen “Dirty Box” isimli çalışmasındaki anlatının bir devamı niteliğinde olan yerleştirme; kir ve emeğin toplumsal algısını sorgular ve sosyal olarak sürdürülebilir bir üretim ilişkisini tartışmaya açar.

Gamze Eskinazi& Yasemin Sayınsoy, “Güneş”

Kullanılmış cam şişelerden heykel,
2022

Güneş her sabah yeniden doğuyor. Güneşi sembolize eden bu form özellikle dünya anayı tehdit eden insan çöpleri ile ileri dönüşerek her zaman bir ümidin varolduğunu hatırlatmak üzere gerçekleştirildi.

Gülhatun Yıldırım, “Polynya”

Performans, 5 saat, 4 Haziran Saat: 14:00
2022

Büyük su birikintileri içinde öylece bekledim. Sularla birlikte yükselip ağaçlara ulaşanlar uykunun en derin yerindeydi şüphesiz. Toprak tamamen örtülü ve kemikli. Ayaklarımın altı sert, yumuşak, kaygan. Buradayım. Buradaydık. Eriyenin içinde. Birbiri içinde eriyen ve sonra başa dönen. Hiç beklenmedik. Birbirini yıkayan. Şüphesiz derin bir uyku bu. Gökten toprağa, tenimize çarpan.

Bu performans yaşam ve ölüm arasında akan berrak bir su gibidir.